

- ร่าง -

รายงานการประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ 1/2560
วันพฤหัสบดีที่ 6 กรกฎาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.30 นาฬิกา
ณ ห้องคอนเวนชั่น ฮอลล์ โรงแรม แอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพมหานคร

ผู้มาประชุม ผู้ลงทะเบียนเข้าประชุมทั้งหมด จำนวน 436 คน แบ่งออกเป็น
1. สมาชิกสามัญ จำนวน 425 คน
2. สมาชิกวิสามัญ จำนวน 5 คน
(รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข 1)

ผู้เข้าร่วมประชุม ผู้สังเกตการณ์ จำนวน 6 คน

เริ่มประชุม เวลา 09.00 นาฬิกา

นายกมล ตรีกรบุตร นายกสภาวิศวกร ในฐานะประธานที่ประชุม เมื่อมีสมาชิกสามัญลงทะเบียนเข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้ว (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) ประธานฯ ได้กล่าวเปิดประชุมและกล่าวขอบคุณ สมาชิกสภาวิศวกร กรรมการสภาวิศวกร ผู้ตรวจสภาวิศวกร และผู้สังเกตการณ์ ที่เข้าร่วมประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ 1/2560

ในการประชุมขอให้สมาชิกปฏิบัติตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543 และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก 4 ข้อ คือ

1. วิธีการประชุม
2. การเสนอญัตติต่อที่ประชุม
3. การอภิปราย
4. การลงมติ

ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543 ข้อ 11 กำหนดให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น ดังนั้นจะพิจารณาเฉพาะเรื่องที่กำหนดไว้ในระเบียบวาระการประชุม ส่วนญัตติที่สมาชิกจะเสนอขออภิปรายนอกเหนือจากระเบียบวาระการประชุมขอให้อยู่ในวาระเรื่องอื่นๆ โดยจะต้องมีสมาชิกอื่นรับรองการเสนอญัตติอย่างน้อย 10 คน ขณะเดียวกัน หากสมาชิกที่จะขอกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้นแล้วแจ้งชื่อ-สกุล พร้อมหมายเลขสมาชิกสภาวิศวกร เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะกล่าวต่อได้ อนึ่ง เนื่องจากในการประชุมครั้งนี้มีข้อบังคับและระเบียบสภาวิศวกรที่ต้องพิจารณาจำนวนมากและมีเวลาจำกัด ขอให้สมาชิกอภิปรายไม่เกินคนละ 3 นาที การอภิปรายควรใช้ภาษาที่สุภาพเนื่องจากสภาวิศวกรไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครองการใช้ภาษาไม่สุภาพหรือการอภิปรายเรื่องอื่นที่ไม่สมควร การอภิปรายถือว่ายุติเมื่อไม่มีใครอภิปรายต่อหรือที่ประชุมมีมติให้ปิดการอภิปราย ทั้งนี้ ประธานฯ ขอใช้วิธีการที่ใช้ในการประชุมใหญ่เหมือนทุกครั้งที่ผ่านมาคือ ให้ถือเสียงข้างมาก วิธีการนับเสียงลงคะแนนทุกวาระการประชุม หรือในการขอความเห็นชอบต่างๆ ดังนี้

1. นับจำนวนองค์ประชุม = A
2. นับจำนวนสมาชิกที่ยกมือให้ความเห็นชอบ = B
3. นับจำนวนสมาชิกที่ยกมือไม่เห็นชอบ = C
4. จำนวนผู้ที่งดออกเสียงคือ = A – B – C

จากนั้น มีสมาชิกในที่ประชุมขออภิปรายแสดงความคิดเห็น ประธานฯ จึงอนุญาตให้สมาชิกกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

นายสุธี กรกมลพฤษ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้เสนอความเห็นเห็นว่า ตามที่ประธานฯ แจ้งว่าการประชุมใหญ่สภาวิศวกรไม่ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมาย เพราะฉะนั้นทุกคนที่มาอภิปรายแสดงความคิดเห็นรวมถึงกรรมการสภาวิศวกรจะต้องรับผิดชอบทุกอย่าง จึงขอเสนอรูปแบบการบันทึกรายงานการประชุมให้มีการระบุเลขทะเบียนใบอนุญาตเช่นเดียวกับของสำนักงานทนายความ

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่า ขอให้สมาชิกที่ต้องการจะขอกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุมให้ยกมือขึ้นแล้วแจ้งชื่อ-สกุล พร้อมหมายเลขสมาชิกสภาวิศวกร เพื่อบันทึกในรายงานการประชุมต่อไป

มติที่ประชุม **รับทราบ**

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานฯ แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543 ข้อ 4 กำหนดให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่าการประชุมใหญ่สามัญประจำปี เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงานและงบประมาณเป็นสำคัญ ส่วนการประชุมใหญ่คราวอื่นเรียกว่าการประชุมใหญ่วิสามัญ เป็นการพิจารณาในเรื่องร่างข้อบังคับและระเบียบต่างๆ

มติที่ประชุม **รับทราบ**

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม

2.1 รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2560 ณ ห้องประชุมเกษม จาติกวณิช ชั้น 9 อาคาร ต.040 (อาคารจอดรถ) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

อนึ่ง คณะกรรมการสภาวิศวกรได้ประกาศร่างรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 ลงในเว็บไซต์สภาวิศวกรและเปิดโอกาสให้สมาชิกขอแก้ไขตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2560 ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 2.1

ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

นายมนต์ชัย ราบรินทร์สุข (สมาชิกสามัญเลขที่ 21226) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า กรณีรูปแบบการบันทึกรายงานการประชุมโดยการให้ผู้อภิปรายกล่าวเลขที่สมาชิกนั้น แต่ละสาขาวิชาชีพมีระเบียบและข้อบังคับของตนเอง และเนื่องจากระเบียบและข้อบังคับของสภาวิศวกรไม่ได้กำหนดในเรื่องดังกล่าวจึงถือเป็น

ความเต็มใจ ส่วนกรณีการกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขรายงานการประชุมก็ไม่มีกำหนดในระเบียบและข้อบังคับใดเช่นกัน ในปีที่ผ่านมาระบุให้แก้ไขรายงานการประชุมภายใน 120 วัน แต่ปีนี้ในหนังสือเชิญประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ 1/2560 กำหนดระยะเวลาที่ให้แก้ไขรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 ประมาณ 45 วัน การเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการแก้ไขรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรโดยไม่มีระเบียบและข้อบังคับเช่นนี้อาจจะไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ กรณีมีสมาชิกแจ้งความประสงค์ในการแก้ไขรายงานการประชุมก่อนการจัดพิมพ์รูปเล่มก็ควรดำเนินการให้ ไม่ควรมีระเบียบหรือวิธีการใดที่ไม่ได้ตกลงกันไว้ก่อน เพื่อให้เกิดประโยชน์ เนื่องจากได้แก้ไขรายงานการประชุมก่อนจะทำให้ไม่เสียเวลาสมาชิกในการพิจารณาในที่ประชุม

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานินทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) ขอแก้ไขรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 ในระเบียบวาระที่ 4.7 ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณแก้ไขข้อความ “ทั้งนี้ ที่ประชุมฯ เสนอขอให้เพิ่มเติมเอกสารหลักฐานแสดงคุณสมบัติของผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรว่าเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ในการขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณครั้งต่อไปด้วย” โดยแก้ไขเป็น “ทั้งนี้ ที่ประชุมฯ เสนอขอให้เพิ่มเติมแบบเอกสารหลักฐานแสดงคุณสมบัติ...”

ประธานฯ กล่าวต่อที่ประชุมว่า การแก้ไขรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 จะเป็นไปตามการแก้ไขรายงานการประชุมหลังจากประกาศบนเว็บไซต์สภาวิศวกรภายใน 45 วันตามที่เสนอ สำหรับความเห็นของสมาชิกที่นำเสนอในวันนี้จะขอให้เป็นข้อสังเกตของที่ประชุมซึ่งสภาวิศวกรจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาออกระเบียบเพิ่มเติมต่อไป

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรเป็นการประชุมตามกฎหมาย ดังนั้น กรณีมีสมาชิกเสนอขอแก้ไขรายงานการประชุมจะต้องแก้ไขให้ และขอเสนอให้ออกระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดให้สมาชิกที่อภิปรายในการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรต้องแจ้งเลขทะเบียนใบอนุญาต เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในกรณีที่จำเป็นต่อไป

นายสุธีร์ ชี้อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้เสนอความคิดเห็นว่า การแก้ไขรายงานการประชุมในที่ประชุมนี้ไม่สามารถแก้ไขเนื้อความได้ แก้ไขได้เพียงการสะกดคำตามอักขระเท่านั้น

นายมนต์ชัย ราบรินทร์วิสุข (สมาชิกสามัญเลขที่ 21226) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ระเบียบข้อขัดแย้งต่างๆ ของบริษัทจำกัด หรือองค์กรนิติบุคคล เมื่อขัดแย้งกันในเรื่องการประชุม หากไม่มีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของบริษัทหรือนิติบุคคลเหล่านั้นกำหนดไว้ จะอ้างอิงตามระเบียบการประชุมของรัฐสภา ฉะนั้นในเรื่องรายงานการประชุมอำนาจอยู่ที่ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ในการประชุมครั้งถัดไปที่มีการเสนอร่างรายงานการประชุมเข้ามา ไม่ใช่เวลาที่ประชุมหรือผู้อภิปรายมาขอแก้ไขแล้วจะไม่แก้ไขให้ เพียงแต่ให้บันทึกไว้หรือรับไว้เป็นข้อสังเกต แต่ต้องรับไว้แล้วไปตรวจสอบข้อเท็จจริง หากอภิปรายเช่นนั้นจริงต้องบันทึกไว้ในระหว่างรับรองรายงานการประชุมมีการขอแก้ไขดังกล่าว

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติรับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมนับได้ จำนวน 309 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 278 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 3 คน และงดออกเสียง จำนวน 28 คน

มติที่ประชุม **รับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560**

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.1

ประธานฯ แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ร่างข้อบังคับและระเบียบที่นำเสนอในครั้งนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกโดยตรง และเกิดจากความคิดเห็นของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร โดยคณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำประชาพิจารณ์เพื่อให้สมาชิกทุกท่านอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อร่างข้อบังคับและระเบียบดังกล่าว จากนั้นจึงปรับแก้ร่างข้อบังคับและระเบียบให้สอดคล้องกับความเห็นที่ได้รับจากการจัดทำประชาพิจารณ์และให้สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณตรวจสอบและเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องและเหมาะสมแล้ว

ปัจจุบันสมาชิกสภาวิศวกรที่จบการศึกษาจะต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร โดยวิธีการทดสอบข้อเขียนในช่วงเข้าเป็นการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม ทุกสาขาจะสอบวิชาเดียวกันทั้งหมดจำนวน 4 วิชา และช่วงบ่ายเป็นการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ซึ่งที่ผ่านมาสมาชิกที่มาทดสอบความรู้จะมีข้อขัดข้องเนื่องจากได้ผ่านการเรียนในวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมมาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 และ 2 เมื่อจบการศึกษาจึงอาจลืมเลือนความรู้ที่จะต้องสอบในหมวดวิชาความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมไปบ้าง จึงทำให้มีผู้ผ่านการทดสอบความรู้ค่อนข้างน้อย สภาวิศวกรจึงได้พิจารณาเทียบเคียงจากข้อบังคับการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพของแพทยสภา โดยแพทยสภาจะแบ่งการทดสอบความรู้ออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรกหลังจากจบการเรียนในหมวดวิชาความรู้พื้นฐานจะมีการทดสอบความรู้ก่อน และให้เก็บผลสอบนั้นไว้เมื่อจบการศึกษาแล้วต้องเข้าทดสอบในหมวดวิชาเฉพาะสาขาถึงจะครบถ้วน สำหรับผู้ที่ยังไม่ผ่านการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาความรู้พื้นฐานสามารถเข้าทดสอบความรู้ในชั้นปี 3 และ 4 ได้ ดังนั้น ในวันนี้จึงขอเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ที่แก้ไขจากเดิม ทั้งนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำประชาพิจารณ์เพื่อให้สมาชิกทุกท่านอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อร่างข้อบังคับและระเบียบดังกล่าว จากนั้นจึงปรับแก้ร่างข้อบังคับและระเบียบให้สอดคล้องกับความเห็นที่ได้รับจากการจัดทำประชาพิจารณ์และให้สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณตรวจสอบและเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องและเหมาะสม

ประธานฯ มอบหมายให้นายอมร พิमानมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.

นายอมร พิमानมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร ได้นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. โดยกล่าวว่าร่างข้อบังคับนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคี

วิศวกร สาระสำคัญเป็นเรื่องของการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบความรู้แก่นักศึกษาที่จบปริญญาตรีที่จะเข้ามาขอรับใบอนุญาตกับทางสภาวิศวกร วิธีการทดสอบความรู้ในปัจจุบันจะต้องรอให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนถึงจะเข้าทดสอบความรู้ได้ แสดงว่านักศึกษาเมื่อจบการศึกษาแล้วจะยังไม่ได้รับใบอนุญาตฯทันทีที่ต้องผ่านการทดสอบความรู้ทางวิชาการก่อน เมื่อสอบผ่านจะต้องไปอบรมทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมอีก กระบวนการดังกล่าวต้องใช้เวลาประมาณ 5 – 6 เดือนกว่าที่นักศึกษาจะได้รับใบอนุญาตฯ ซึ่งเป็นข้อเสียในการดำเนินการ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงพยายามหาหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษา เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตได้อย่างรวดเร็วและป้องกันไม่ให้เกิดการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตฯ คณะกรรมการสภาวิศวกรได้พยายามเทียบเคียงกับสภาวิชาชีพอื่น ซึ่งแพทย์จะมีใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพเฉพาะทางเกือบครบทุกคน สาเหตุเนื่องจากวิธีการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเป็นแบบการทดสอบข้อเขียน โดยนักศึกษาสามารถเข้าทดสอบความรู้ได้ตั้งแต่ขณะที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 , 3 และ 6 เมื่อจบการศึกษาก็จะได้รับใบอนุญาตฯทันที ซึ่งทำให้เกิดความรวดเร็ว คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงให้คล้ายกันเพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษาที่จะได้รับใบอนุญาตรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ในสาระสำคัญของการทดสอบความรู้ยังไม่เปลี่ยนแปลง ยังคงต้องทดสอบความรู้ในหมวดวิชาความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมและวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมเช่นเดิม และยังคงต้องเข้าอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเช่นเดิม เพียงแต่เปลี่ยนวิธีการจัดการให้มีโอกาสทดสอบความรู้หลังจากเรียนจบในรายวิชาความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม หลักการวัดผลที่ถูกต้องไม่ใช่เรียนแล้วรอ 2 ปีจึงมาสอบ แต่เมื่อเรียนจบควรจะได้รับสิทธิในการทดสอบความรู้ทันที โดยนักศึกษาไม่จำเป็นต้องเข้าทดสอบความรู้ในขณะที่เรียนชั้นปี 3 หรือ 4 ทุกคน สามารถเลือกเข้าทดสอบความรู้ภายหลังจบการศึกษาเช่นเดิมได้

ร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. กำหนดว่าผู้มีสิทธิ์เข้ารับการทดสอบความรู้มี 2 ประเภท ได้แก่

1. ผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่าในสถาบันการศึกษาที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา
2. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่า และได้รับปริญญาบัตรจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา

สำหรับกลุ่มที่ 1 ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่จะแบ่งการทดสอบความรู้ออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

- (ก) การสอบขั้นตอนที่หนึ่ง ต้องมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาว่าได้ผ่านการศึกษาในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม เป็นการสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม
- (ข) การสอบขั้นตอนที่สอง ต้องเป็นผู้ที่สอบผ่านขั้นตอนที่หนึ่ง และมีใบรับรองจากสถาบันการศึกษาว่าได้ผ่านการศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม เป็นการสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ในหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

อนึ่ง การทดสอบความรู้ในแต่ละหมวดวิชาต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบจึงจะถือว่าผ่านการทดสอบความรู้ในหมวดวิชานั้น

หลังจากผ่านการทดสอบความรู้ทั้ง 2 ขั้นตอนดังกล่าวแล้วจะเหลือเพียงการเข้าอบรม ทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม สามารถลดเวลาในการขอรับใบอนุญาตฯ ลงได้ 2 – 3 เดือน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจะสามารถได้รับใบอนุญาตฯ ภายใน 1-2 เดือนหลังจบ การศึกษา ซึ่งเป็นการช่วยนักศึกษาและเป็นหลักประกันว่าจะมีผู้ที่มีใบอนุญาตฯ อย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะให้สถาบันการศึกษาเป็นศูนย์การทดสอบความรู้ จะเป็นการเพิ่มความร่วมมือกันและเป็น ช่องทางหนึ่งที่จะชักจูงและกระตุ้นนักศึกษาให้เห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพวิศวกรรมอย่างถูกต้อง

สำหรับกลุ่มที่ 2 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตหรือเทียบเท่า และ ได้รับปริญญาบัตรจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศที่สภาวิศวกรรับรองปริญญา มีสิทธิ สมัครเลือกสอบขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใด หรือทั้งสองขั้นตอนได้ในการสมัครสอบครั้งเดียวกัน

เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาก็จะเข้าสู่กระบวนการสมัครเป็นสมาชิกและเข้าสู่กระบวนการ ขอรับใบอนุญาตฯ ตามขั้นตอนต่อไป โดยสภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอที่มีคุณสมบัติ ครบถ้วนดังนี้ (1) เป็นสมาชิกสภาวิศวกรประเภทสามัญวิศวกร (2) ผ่านการสอบขั้นตอนที่หนึ่งและขั้นตอน ที่สอง (3) ผ่านการอบรมและทดสอบความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ (4) ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ดังนั้น นักศึกษาที่ผ่านการทดสอบความรู้แล้วจึงยังไม่มีสิทธิประกอบวิชาชีพได้ เป็นเพียงการเก็บผลการทดสอบ ความรู้นั้นไว้ ต้องรอให้เรียนจบและมาสมัครเป็นสมาชิก เมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วนจึงจะสามารถขอรับ ใบอนุญาตจากสภาวิศวกรได้

การสมัครทดสอบความรู้ สามารถยื่นใบสมัครต่อสำนักงานสภาวิศวกร หรือ สถาบันการศึกษาที่สภาวิศวกรกำหนดให้เป็นศูนย์จัดการทดสอบความรู้ อายุใบรับรองผลการทดสอบความรู้ สำหรับผู้มีคุณสมบัติประเภทที่หนึ่ง (อยู่ระหว่างการศึกษา) สามารถเก็บผลการสอบไว้ได้สองปีนับแต่วันสำเร็จ การศึกษา ผู้มีคุณสมบัติประเภทที่สอง (สำเร็จการศึกษา) สามารถเก็บผลการสอบไว้ได้ขั้นตอนละสองปีนับแต่ วันที่สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองผลการทดสอบความรู้

ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. กำหนดระยะเวลาการมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 120 วันนับตั้งแต่วันที่ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติตามข้อบังคับได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากสภาวิศวกรจะต้องเตรียมการ ทั้งในส่วนของการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่จะจัดเป็นศูนย์ ทดสอบความรู้ ซึ่งจะต้องมีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอสำหรับรองรับสมาชิกที่จะมาทดสอบความรู้ จัดเตรียม ระบบการเก็บผลการทดสอบความรู้ และจัดเตรียมบุคลากรให้พร้อมต่อการดำเนินการ ทั้งนี้ ร่างข้อบังคับฉบับ นี้ได้ผ่านการทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากอาจารย์ทางมหาวิทยาลัยและจากหลายภาคส่วนที่ เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดีมากเนื่องจากข้อบังคับฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อทุกฝ่าย

จากนั้นประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุป สาระสำคัญได้ดังนี้

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานินทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ข้อบังคับ ที่ผ่านมาในช่องแรกของตารางเปรียบเทียบข้อบังคับจะมีการอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย แต่เหตุใดร่างข้อบังคับฉบับนี้จึงไม่ได้อ้างถึงบทบัญญัติดังกล่าว

นายอมร พิมาณมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงว่า สภาวิศวกรอ้างอิงเฉพาะตาม มาตราที่ปรากฏในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 เท่านั้น ส่วนการอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยคณะกรรมการพิจารณากฎหมายของกระทรวงมหาดไทยจะพิจารณาเอง

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานิพนธ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) ได้แสดงความคิดเห็นว่า สภาวิศวกรควรจัดทำเป็นเส้นประไว้เพื่อให้เข้าใจว่าจะเพิ่มเติมในภายหลัง หรืออาจจะอ้างบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องไปก่อนก็ได้

นายมนต์ชัย ราบรินทวิสุข (สมาชิกสามัญเลขที่ 21226) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในเบื้องต้นไม่เห็นด้วยในการเก็บค่าใช้จ่ายจากนิสิตหรือนักศึกษาที่ยังไม่จบการศึกษา เนื่องจากเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 เป็นการรอนสิทธิประชาชนทั่วไป และบังคับใช้เฉพาะวิศวกรที่มีสิทธิพิเศษ ในการดำเนินการบางอย่าง แต่ตามข้อบังคับนี้ผู้ที่ยังไม่จบการศึกษาก็สามารถมาเข้าทดสอบความรู้ได้ สภาวิศวกรต้องเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ที่ยังไม่ได้เป็นวิศวกร แต่เมื่อได้รับฟังเหตุผลจากเลขธิการสภาวิศวกรแล้ว เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อสมาชิก เนื่องจากหากพิจารณาว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วต้องสอบในวิชาที่เรียนผ่าน มาแล้ว 4 ปี ก็อาจจะเป็นปัญหาได้

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้แสดงความคิดเห็นว่า คุณสมบัติ นิลประพันธ์ รองเลขธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้หลักเกณฑ์ในการร่างกฎหมายหรือข้อบังคับไว้ว่า ต้องให้ข้อมูลที่ชัดเจน ต้องมีการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสียโดยละเอียด ข้อบังคับนี้บังคับใช้กับผู้ที่ยังไม่จบ การศึกษาและเก็บค่าใช้จ่ายด้วย พระราชบัญญัติวิศวกรมีวัตถุประสงค์ คือ การกำกับดูแลผู้ที่จบการศึกษาแล้ว ให้ประกอบวิชาชีพอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร่างข้อบังคับและระเบียบที่ทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งหมด ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 5 มาตรา 26 มาตรา 44 และมาตรา 77 คณะกรรมการสภาวิศวกรชุดนี้ไม่ได้นำ ข้อสังเกตและความคิดเห็นของสมาชิกที่เสนอไปนั้นไปแก้ไขเลย ยังยืนยันเช่นเดิมทุกอย่าง

นายชายชาญ โปธิสาร (สมาชิกเลขที่ 64915) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ขอให้ประธานฯ ดำเนินการประชุมตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด เนื่องจากมีสมาชิกที่สละเวลาในการทำงานมาเข้าร่วมประชุม และพิจารณาตามวาระเพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพ และได้ให้ความเห็นว่าข้อบังคับนี้เป็นประโยชน์มาก เนื่องจากเมื่อนักศึกษาได้ผ่านการสอบวิชาพื้นฐานเรียบร้อยแล้วจะยังจดจำความรู้ที่เรียนมาได้ หากรอให้จบ การศึกษาแล้วจึงมาทดสอบความรู้อาจจะลืมเลือนความรู้ที่ได้เรียนผ่านมาแล้ว ทั้งนี้ ข้อบังคับฉบับนี้ได้มีการทำ ประชาพิจารณ์รับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดทั้งที่เป็นหน่วยงานและอาจารย์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2560 เรียบร้อยแล้ว

นายกิตติพงศ์ ก๊กมาศ (สมาชิกเลขที่ 76757) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ไม่เห็นด้วย เนื่องจากข้อบังคับนี้มีการแบ่งผู้มีสิทธิ์สมัครทดสอบความรู้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตและเทียบเท่าและได้รับปริญญาบัตรจาก สถาบันการศึกษา นักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วแต่ยังไม่ได้รับปริญญาบัตรจะเกิดปัญหาเพราะไม่สามารถ เข้าเกณฑ์สมัครทดสอบความรู้ประเภทใดประเภทหนึ่งได้ และเมื่อข้อบังคับนี้ออกบังคับใช้ นักศึกษาที่กำลัง ศึกษาอยู่ชั้นปี 3 และ 4 จะต้องรอได้รับปริญญาก่อนจึงจะมีสิทธิ์ทดสอบความรู้ได้ ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาต่อไป

นายอมร พิมานมาศ เลขธิการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กรณีที่เรียนจบแล้ว แต่ยังไม่ได้รับปริญญาจะเข้าเกณฑ์การทดสอบความรู้ประเภทที่ 1 ถ้ามหาวิทยาลัยออกใบรับรองให้ว่าผ่านการ เรียนวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะแล้วก็สามารถมาสมัครทดสอบความรู้ได้ ทั้งนี้ คณะทำงานกำลังพิจารณา แนวทางการลดค่าใช้จ่ายในการสมัครทดสอบความรู้ของผู้ที่มีสิทธิ์เข้าทดสอบความรู้ประเภทที่ 1 ซึ่งเป็นผู้ที่ กำลังศึกษาอยู่และมีรายได้น้อย

นายสุชุม สุขพันธ์โพธาราม (สมาชิกสามัญเลขที่ 11229) ได้ให้ความเห็นว่า ข้อบังคับฉบับนี้เป็นการก้าวล่วงการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยก็ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ของสภาวิศวกร

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่าจะรับความคิดเห็นที่สมาชิกเสนอไปพิจารณา จากนั้นขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 366 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 234 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 53 คน และงดออกเสียง จำนวน 79 คน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.

4.2 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.2

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่า สภาวิศวกรใช้ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 มานานแล้ว แต่แต่ละปีอัตรามูลค่าของเงินลดลง คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงเห็นควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก โดยขอมอบหมายให้นายอมร พิมานมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

นายอมร พิมานมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญดังนี้ ร่างข้อบังคับฉบับนี้มีประเด็นหลัก 3 ส่วน ได้แก่

1. แก้ไขค่าธรรมเนียมการประกันอุบัติเหตุ ประการณียัตตร หรืออุบัติเหตุในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจหลักสูตร โดยเพิ่มรายการละ 5,000 บาท ค่ารับรองปริญญาฯ เพิ่มเป็นหลักสูตรละ 15,000 บาท และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจหลักสูตรเพิ่มขึ้นจากเดิม 5,000 บาททุกรายการ
2. กำหนดค่าค่าขอใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ระดับภาคีวิศวกร กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหาย ฉบับละ 150 บาท
3. กำหนดค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ได้แก่
 - ค่าค่าขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว อายุหนึ่งปี ฉบับละ 1,500 บาท
 - ค่าค่าขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว อายุหนึ่งปี ฉบับละ 1,500 บาท
 - ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ฉบับละ 3,500 บาท
 - ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ฉบับละ 3,500 บาท

- กำหนดค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งสภาวิศวกรจะดำเนินการในเรื่องของการประกันคุณภาพของการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ และจะมีค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากทางมหาวิทยาลัย เพื่อให้สภาวิศวกรไปดูแลเรื่องคุณภาพการศึกษาเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการศึกษาต่อหรือประกอบวิชาชีพที่ต่างประเทศได้ โดยค่าชำระรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์หลักสูตรละ 68,000 บาท และค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์หลักสูตรละ 140,000 บาท สภาวิศวกรอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อขอสมัครเป็นสมาชิก Washington Accord เพราะฉะนั้นหลักสูตรที่รับรองโดยสภาวิศวกรก็เสมือนกับว่าประเทศที่เป็นสมาชิก เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี จะรับรองด้วย โดยการเก็บค่าใช้จ่ายจึงมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประกอบวิชาชีพข้ามชาติ

จากนั้น ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานินทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) ได้ขอแก้ไขถ้อยคำของคำว่า ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจหลักสูตร เนื่องจากตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 กำหนดให้เก็บค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ไม่มีการกำหนดให้เก็บค่ารับรองปริญญาฯ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ดังนั้น การเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าวควรรวมอยู่ในค่าธรรมเนียมทั้งหมด เพื่อให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ฉะนั้น ควรแก้ไขเป็นค่าธรรมเนียมรับรองปริญญาและให้รวมค่าใช้จ่ายเดินทางตรวจหลักสูตรด้วย

นายสุธี กรกมลพฤษดิ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 สภาวิศวกรไม่สามารถเก็บค่าเดินทางหรือค่ารับรองปริญญาจากมหาวิทยาลัยได้ เนื่องจากตามรัฐธรรมนูญมาตรา 40 วรรค 2 ระบุว่า การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบประกอบวิชาชีพต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวกายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา ดังนั้น ข้อบังคับฉบับเดิมและฉบับนี้จึงก้าวกายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา ควรแก้ไขให้ถูกต้อง และตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 กำหนดให้สภาวิศวกรอาจมีรายได้จากค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม เพราะฉะนั้นการเก็บค่ารับรองปริญญาจากมหาวิทยาลัยขัดต่อรัฐธรรมนูญ ขอให้ทบทวนใหม่

นายสุธีร์ ซื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ตนได้เคยอภิปรายเรื่องการเข้าเป็นสมาชิก Washington Accord ว่าค่าใช้จ่ายอาจจะสูงเกินไป จึงได้มีเรื่องการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นมา แต่มาวันนี้ก็ยังไม่เห็น Washington Accord มีแต่การประเมินคุณภาพการศึกษาและการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ซึ่งมาตรฐานต่างๆ ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมด ดังนั้น สภาวิศวกรควรพิจารณาการเข้าเป็นสมาชิก Washington Accord จะดีกว่าและมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจหลักสูตรที่ต่างจังหวัดสูงเกินไป ควรพิจารณาปรับลดค่าใช้จ่ายลง โดยพิจารณาการเดินทางให้ประหยัดและเหมาะสม หรือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณาจารย์ในท้องถิ่นที่มีความสามารถเป็นผู้ตรวจหลักสูตร

นายวิจิต จินตภากร (สมาชิกสามัญเลขที่ 29941) ได้แสดงความคิดเห็นว่า เนื่องจากสภาวิศวกรได้จัดส่งเอกสารประกอบการประชุมใหญ่สภาวิศวกรให้แก่สมาชิกได้พิจารณาล่วงหน้าแล้ว ดังนั้น

สมาชิกที่ไม่เห็นด้วยหรือมีข้อขัดแย้งต่างๆ ควรส่งคำร้องไปที่สภาวิศวกรเพื่อพิจารณาล่วงหน้าจะเป็นการประหยัดเวลาในการอภิปรายได้มาก

ประธานฯ แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อให้สมาชิกทุกท่านอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อร่างข้อบังคับและระเบียบทุกฉบับที่นำเสนอในการประชุมครั้งนี้ จากนั้นจึงปรับแก้ร่างข้อบังคับและระเบียบให้สอดคล้องกับความเห็นที่ได้รับจากการจัดทำประชาพิจารณ์และให้สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณตรวจสอบและเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องและเหมาะสม

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 363 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 220 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 57 คน และงดออกเสียง จำนวน 86 คน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

4.3 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.3

ประธานฯ มอบหมายให้นายอมร พิमानมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

นายอมร พิमानมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร ได้นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญดังนี้ ร่างข้อบังคับฉบับนี้เป็นการปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2554 ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเพื่อให้มีความยืดหยุ่นและมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ดียิ่งขึ้น สาระสำคัญในการแก้ไขได้แก่

1. แก้ไข คำว่า “หลักสูตร” และ “อาจารย์ประจำหลักสูตร” เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558

2. กำหนดนิยามคำว่า “อาจารย์ประจำที่นำมาคิดสัดส่วน” และกำหนดอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำที่นำมาคิดสัดส่วนต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งคน ต่อนักศึกษาเต็มเวลาตั้งแต่ระดับชั้นปีที่สองขึ้นไป จำนวน 20 คน เมื่อก่อนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เคยกำหนดอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา ได้แก่ อาจารย์ 1 คนต่อนักศึกษา 20 คน แต่ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเห็นว่าแต่ละวิชาชีพไม่เหมือนกัน บางวิชาชีพอาจต้องการอาจารย์ที่เข้มงวดกว่า ในอัตรา 1 ต่อ 5 หรือ 1 ต่อ 10 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงไม่ได้กำหนด ให้แต่ละสภาวิชาชีพ กำหนดเอง สภาวิศวกรกำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน 20 คน

3. กำหนดเงื่อนไขเรื่องระยะเวลาในการยื่นขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือ วุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยหลักสูตรใหม่จะต้องยื่นก่อนเปิดรับนักศึกษา และหลักสูตรปรับปรุงต้องยื่นภายใน 1 ปี นับแต่วันที่สถานศึกษาเห็นชอบหลักสูตร เนื่องจากที่ผ่านมามีปัญหา มหาวิทยาลัยได้มีการเปิดการเรียนการสอนไปก่อนที่สภาวิศวกรจะรับรองปริญญาฯ เมื่อหลักสูตรที่ มหาวิทยาลัยได้เปิดการเรียนการสอนไปแล้วมีคุณสมบัติไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ของสภาวิศวกร จะต้องแก้ไข เมื่อแก้ไขก็จะกระทบกับนักศึกษาที่เรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการสภาวิศวกรจึงเห็นควรให้มีการ กำหนดระยะเวลาในการยื่นขอรับรองปริญญาฯ ซึ่งการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่ได้กำหนดเกินควร เนื่องจากหลักสูตรต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจะต้องผ่านการรับรองจากสภามหาวิทยาลัยก่อนจึงจะเปิดการเรียน การสอนได้อยู่แล้ว เป็นเพียงการเพิ่มเงื่อนไขว่านอกจากจะผ่านการรับรองจากสภามหาวิทยาลัยแล้วต้องผ่าน การรับรองจากสภาวิศวกรด้วยจึงจะให้เปิดการเรียนการสอนได้ แต่ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงจะให้เวลายื่น ภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบหลักสูตร ซึ่งมหาวิทยาลัยจะมีระยะเวลาที่จะสามารถ ดำเนินการได้

4. เพิ่มเติมเรื่องสถานศึกษาจะต้องจัดแผนการศึกษาโดยคำนึงถึงลำดับการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลักสูตรได้ ที่ผ่านมามีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม นำวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมมาสอนในชั้นปีที่ 4 หรือเปิดการ เรียนการสอนเฉพาะวันเสาร์อาทิตย์ เป็นต้น

5. แก้ไขจำนวนหน่วยกิตรวม จากไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต เป็นไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรปฏิบัติการ

6. เพิ่มเติมคุณสมบัติอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติการ ตามข้อบังคับเดิมคุณสมบัติอาจารย์ ผู้สอนจะต้องจบปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ แต่ร่างข้อบังคับฉบับนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับวิชาที่สอน และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วอย่างน้อย 6 ปี หรือมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไป มีสิทธิมาสอบเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชา ปฏิบัติการได้ เพื่อเป็นการนำความรู้ในด้านวิชาชีพเข้ามาสอนในมหาวิทยาลัยให้นักศึกษาเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

7. กรณีที่ความจำเป็น คณะกรรมการสภาวิศวกรอาจผ่อนผันคุณสมบัติของประธาน หลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้สอน ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ เช่น สถาบันการศึกษา ทางภาคใต้ ซึ่งอาจจะหาประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้สอนที่มีคุณสมบัติตรงตาม ที่กำหนดได้ยาก

8. กรณีหลักสูตรที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อบังคับหรือระเบียบได้ เช่น หลักสูตร ต่างประเทศ หลักสูตรร่วมระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ หรือหลักสูตรอื่นๆ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร พิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นกรณีไป

9. กรณีหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะรับรองปริญญาฯ ให้ โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกิน 6 ปี เพื่อปรับให้สอดคล้อง หลักเกณฑ์มาตรฐานสากลของกระทรวงศึกษาธิการ

จากนั้น ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

นายอรรค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) แจ้งว่า ขอให้ที่ประชุมบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของกรรมการสภาวิศวกรที่ออก 6 ข้อบังคับ 3 ระเบียบขึ้นมา และก็เข้าใจด้วยว่าการทำงานออกมายากลำบาก โดยอาศัยนักกฎหมายต่าง ๆ ที่ท่านเรียนไว้ แต่ท่านต้องนึกถึงผลกระทบนะ ครับ ผมใช้ Time Frame เป็นตัวอธิบายว่าข้อบังคับเหล่านี้ อาจจะเข้าข่ายฝ่าฝืนกฎหมายรัฐธรรมนูญ ตามที่ท่านสุธีกล่าว มาตรา 5 มาตรา 26 มาตรา 40 และมาตรา 77 ต่างกรรมต่างวาระแล้วแต่ว่ามันจะผิดประเด็นไหน ผมพูดหลักการ จะไม่อธิบายเรื่อง Detail นะครับ เพราะ Detail ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของท่านดีมาก ครับ ประเด็นข้อกฎหมายผมก็รู้ ประเด็นข้อกฎหมายล้วนๆ เลยนะครับ ไม่ใช่ประเด็นเรื่องอื่น ๆ เลย ผมจะไม่ขัดคอขัดข้องอะไรต่าง ๆ ที่ท่านเรียกเงินอะไรก็บาท ผมไม่ได้ตั้งใจเลยนะครับ เพียงแต่ว่าเตือนให้กรรมการทราบ ว่า Time Frame ของการออกข้อบังคับเหล่านี้ เป็นการออกก่อนที่กฎหมายรัฐธรรมนูญปี 2560 จะประกาศใช้ ซึ่งมีความสำคัญมาก พรบ. ต่าง ๆ ทั่วประเทศที่อยู่ในทุกกรมกองขณะนี้คงคาพยพถูกปรับใหม่หมดเลย ล่าสุดคือกฎหมายของศาลปกครองก็ถูกปรับเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่สิ่งที่เรากำลังปฏิบัติอันนี้ เข้าข่ายสุ่มเสี่ยงที่จะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญผมพูดถึงหลักการ เพราะ Time Frame ของท่านออกมาก่อนที่กฎหมายประกาศใช้ ท่านเคยเสนอมาเมื่อคราวมกราคม 2560 ครั้งหนึ่งแล้ว และเชื่อว่ากฎหมายนี้กว่าที่จะออกมาถึงมกราคมถึงที่ประชุมใหญ่คราวที่แล้ว ท่านต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี ในการพิจารณาจนกระทั่งมันตกผลึกเป็นเรื่องประเด็นเหล่านี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กำลังจะเตือนให้ท่านทราบก็คือให้บันทึกไว้ด้วยการกระทำใดๆ ที่มันจะส่งผลแล้วก็ผลร้ายถึงต่อสภาเอง ท่านจะต้องมีมาตรการในการรองรับการบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้ ถ้ามันเกิดผลกระทบหรือเขาฟ้องร้องขึ้นมา อันนี้จะพูดในวงกว้างและสั้นๆ ก็ขอบคุณในความหวังดีของกรรมการที่เสนอข้อบังคับเหล่านี้มา

ประธานฯ แจ้งว่า เมื่อที่ประชุมเห็นชอบข้อบังคับยังไงก็ต้องไปเข้าที่คณะกรรมการกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งท่านจะเป็นผู้ให้ความเห็นและก็จะส่งกลับมาที่สภาวิศวกรเพื่อปรับปรุงแก้ไขอยู่แล้ว เพื่อที่ว่าจะสอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือว่าอะไรก็ตาม เพราะฉะนั้นทุกฉบับที่เราพิจารณากันในวันนี้ จะไปเข้าที่กฎหมายของกระทรวงมหาดไทยอีกรอบหนึ่ง เพื่อที่ว่าท่านจะได้ให้ความเห็นที่ถูกต้องและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ผ่านมาก็มีอยู่หลายฉบับที่ส่งกลับมาที่สภาวิศวกร เพื่อมีการปรับแก้ไขให้ถูกต้องให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

นายสุธีร์ ซื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้แสดงความเห็นว่า ประเด็นนี้ผมได้อ่านข้อบังคับของสภาแล้วไปเทียบกับ สกอ. ปรากฏว่า สกอ. เขาจะมีเรื่องระดับการศึกษาอยู่ 4 จุด แต่ที่เขาเน้นคือปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า ต่ำกว่าโทไม่มี เพราะฉะนั้นปริญญาบัตรของที่นี่ ผมคิดว่าของวิศวกรที่เป็นปริญญาตรีหรือ 2 ระดับนั้น น่าจะเป็นปริญญาโท ระดับการศึกษาน่าจะต่ำกว่าของสถาบันการอุดมศึกษา เพราะฉะนั้นเรื่องประเด็นของการศึกษาของอาจารย์ อันนี้ไม่ค่อยมีปัญหา แต่ปัญหาคือว่าทำไมอาจารย์วิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยที่เป็น ดร. หลายนๆ คน หรือปริญญาโทหลายนๆ คน มีคุณวุฒิหรือว่าใบรับรองของวิศวกรแค่ภาคีมีจำนวนมาก เพราะบางทีก็เกิดปัญหาว่าไม่มีคนรับรองอาจารย์ที่จะปรับระดับหรืออย่างน้อยสามัญที่จะรับรองไม่มีเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะไปหารือกับ สกอ. ว่าคุณสมบัติคุณวุฒิ ศจ. รศ. ปริญญาเอกน่าจะ让他เข้ามาสอบเลื่อนระดับกันมากหน่อย ตรงนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สกอ. เมื่อ 2 - 3 วันนี้มีข่าวว่าจะมีการปรับ สกอ. ไปเป็นกระทรวงใหม่ ก็มีประธานคณบดีของเราที่เป็นวิศวกรเป็นคนสัมภาษณ์เองนะ เพราะฉะนั้นแค่ประเด็นตรงนี้ออกมาแล้วก็กระทรวงศึกษาเปลี่ยนไป ตรงนี้ก็ต้องเปลี่ยนไปอีก เพราะฉะนั้นในส่วนที่จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ 20 คนต่ออาจารย์ 1 คน ผมว่ามันค่อนข้างที่จะน้อยไป น่าจะเป็น 30 คน เพราะว่าปัจจุบันการเรียนรู้ การมี Youtube อะไรต่างๆ ช่วยได้เยอะ เพราะฉะนั้น ผมยกตัวอย่างมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ผมคิดว่าน่าจะศึกษาจากเขาว่าเพราะอะไรถึงสามารถผลิตได้มากขึ้น ก็เป็น

3 ประเด็นแล้วนะครับ ประเด็นที่ 4 ก็คือว่า ผมขอสรุปก็คือว่าประการที่หนึ่งคุณวุฒิของคณาจารย์ของเราจะต่ำกว่าของสถาบันอุดมศึกษา ก็คือ สกอ. ประการที่สองจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาค่อนข้างจะน้อยไปอาจารย์ 1 คน กับนักศึกษา 20 ควรจะเป็น 30 แล้วก็น่าจะบอก สกอ. ว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท ศจ. รศ. ควรมาสอบปรับเป็นสามัญด้วยอันนี้ควรจะมีการเป็นการลดความเหลื่อมล้ำ ขอบคุณครับ

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานิพนธ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) แจ้งว่า มาตรา 40 บรรทัดสุดท้ายเขียนไว้ชัดเจนว่าการออกกฎระเบียบหรือการออกข้อบังคับจะต้องไม่เป็นการก้าวกายการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยชัดเจนอ่านง่าย ๆ แล้วเมื่อก็ประธานบอกว่าไม่เป็นไร ลงมติไปกันก่อน แล้วส่งไปกระทรวงมหาดไทย และทางกระทรวงมหาดไทยจะแก้ไขส่งกลับมา ทำไมเราแสดงความงังให้เค้าเห็น ทั้ง ๆ ที่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 54 ได้บ่งบอกอธิบายเรื่องจัดการศึกษาของชาติค่อนข้างชัดเจนว่าให้จัดการศึกษาจนถึงระดับมาตรฐานสากลอยู่แล้ว การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ เราไม่ควรเข้าไปยุ่ง แม้กระทั่งการกำหนดวุฒิของอาจารย์ที่จะสอน ซึ่งไม่ใช่เรื่องของสภาวิศวกร

ประธานฯ แจ้งว่า ขอให้กล่าวโดยสรุป

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานิพนธ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) แจ้งว่า ยังไม่หมดเวลา ยังไปบอกว่าให้รีบไปก่อน ลงมติไป เตี่ยวกระทรวงมหาดไทยเขียนมาเองว่าได้หรือไม่ได้ มันก็เห็นเราไอ้พวกวิศวะมันงังหรือเงาะอ่านไม่ออก ว่ารัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ ของเก่า ๆ ที่ท่านเลขาธิการฯ บอกว่าหมอกี้ทำได้ เขาทำในบริบทช่วงนั้นไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ รัฐบาลก็บอกไว้แล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เรียกว่าปราบโกง เราต้องจำไว้ด้วยว่าปราบโกง เมื่อสักครู่เลขาธิการฯ มาพูดในตอนแรกๆ แล้วว่ากรรมการไม่มีผลประโยชน์อะไร เชื้อ ๆ แต่ผมไม่เชื่อ ต้องพูดว่าสภาวิศวกรหรือพวกเรารวิศกรไม่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างนี้ ฉะนั้นเรื่องนี้ผมอยากเสนอให้นายกสภาวิศวกรถอนเรื่องนี้ออกไปก่อน แล้วไปเรียบเรียงมาใหม่ แล้วไปหารือกับกระทรวงมหาดไทยให้เรียบร้อย เมื่อเร็ว ๆ นี้ กฤษฎีกาออกพระราชกำหนดทำให้เกิดความวุ่นวาย ฉะนั้นขอให้นายกสภาวิศวกรถอนร่างนี้ออกไปก่อน

ประธานฯ แจ้งว่า ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มาตรา 8 (3) กำหนดไว้อยู่แล้ว ตอนนี้เราดำเนินการตามขั้นตอน อย่างสมาชิกอภิปรายเมื่อสักครู่ที่เราดำเนินการมานานกว่าที่จะมานำเสนอในที่ประชุมใหญ่ จึงเป็นไปตามขั้นตอน ฉะนั้นการที่เราปฏิบัติหน้าที่ตามมาตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติก็ถือว่าเราได้ทำหน้าที่นั้น และขออนุญาตดำเนินการนี้บองค์ประชุม

นายสุธี กรกมลพฤษ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) แจ้งว่า ที่บอกว่าดำเนินการที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญนั้น ไม่ได้แสดงกิจกรรมที่ทำมาเลย การที่ท่านพยายามกล่าวอ้างนั้น ไม่สามารถเชื่อได้ เพราะไม่แสดงอะไร ผมเคยบอกแล้วว่าคุณปกรณ์บอกว่าต้องใช้วิธีการที่หลากหลายรวมทั้งอำนวยความสะดวกให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น และการประชุมใหญ่เป็นประชุมตามกฎหมายสภาวิศวกร ที่ท่านไปทำกันเพียง 5 คน 10 คน ท่านจะมาอ้างตลอดไม่ได้

ประธานฯ แจ้งว่า เรามีการทำตามขั้นตอน มีการประชาพิจารณ์ การขออนุญาต เราไม่ได้เป็นการตอบโต้ในลักษณะนี้ ขออนุญาต

นายสุธีร์ ชื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในกรณีที่ท่านสุธีคิดว่าผิดรัฐธรรมนูญนั้น มีอีกขั้นตอนหนึ่ง ท่านไปยื่นคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญแล้วก็บอกว่าผิดรัฐธรรมนูญมาตราไหนได้ขณะเดียวกันเลย

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 348 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 227 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 9 คน และงดออกเสียง จำนวน 112 คน

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) แจ้งว่า เรื่องศาลรัฐธรรมนูญผมรู้แล้ว ผมมีสิทธิ์ยื่นแต่ผมรับปากที่ประชุมว่าถ้าเมื่อวิศวกรสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย ผมจะทำหนังสือถึงเลขาธิการกฤษฎีกา ทำหนังสือถึงรัฐมนตรี ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดก่อน แล้วหลังจากนั้น ผมก็จะยื่นศาลปกครอง เพราะว่าคำสั่งทั้งหลายเป็นคำสั่งทางปกครอง เพราะถ้าเมื่อคนหลายคนเตือนท่านด้วยความหวังดีและด้วยรู้จริงนะครับ ไม่ใช่อ้างเป็นดร. เป็นอะไรแต่รู้หมดไม่ใช่ซะครับ อย่างที่สมมนานะครับ เลขาฯยังมาบอกผมเลยว่าห้ามพูด

ประธานฯ แจ้งว่า ตามที่เรียนครับ ไม่ใช่เป็นการโต้ว่าที่

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) แจ้งว่า ไม่ใช่การโต้ว่าที่ การแสดงความคิดเห็นนะครับ เมื่อกี้ท่านเรื่องวิทย์เพิ่งบอกว่ถ้ามีประธานโง่ๆ อย่างนี้ ไม่ยอมรับฟังอะไรเลย ก็สรุปตลอด

ประธานฯ แจ้งว่า ขออนุญาตบันทึก จะถอนไหมครับ พี่สุธีจะพูดแบบนี้ไม่ได้นะในที่ประชุม

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) แจ้งว่า ผมขอให้ฟังครับ เพราะผมอ้างท่านเรื่องวิทย์ครับ ขอให้ฟังครับ บันทึกให้หมดนะครับ เป็นพยานที่ศาล

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

4.4 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.4

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่า ตามที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) เรียบร้อยแล้ว สภาวิศวกรยังไม่มีข้อบังคับที่จะมารองรับในส่วนนี้ จึงจัดทำร่างข้อบังคับฉบับนี้ขึ้นมา สภาวิศวกรได้จัดทำประชาพิจารณ์ข้อบังคับนี้มา 2-3 ครั้ง จากนั้น ประธานฯ มอบหมายให้นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ.

นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 ได้นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ ประเทศไทยได้ใช้วิศวกรอาเซียนมาประมาณ 20-30 ปีแล้ว ตามบริษัททั้งหลายก็ใช้กันในรูปแบบที่ผ่านทางกระทรวงแรงงานหรือได้ความอนุเคราะห์จาก AIT กระบวนการคือว่า การขึ้นทะเบียนจะทำอย่างไรให้ถูกกฎหมาย มันเป็นข้อตกลงซึ่งระหว่าง 10 ประเทศในอาเซียนได้มีข้อตกลงกันไว้ สาระสำคัญของข้อบังคับฉบับนี้ คือ เปรียบเสมือน Visa ให้วิศวกร 10 ประเทศในอาเซียนได้มีการเคลื่อนย้าย การประกอบวิชาชีพอย่างถูกต้อง ในกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

พ.ศ. 2560 ได้ระบุเกี่ยวกับข้อตกลงของการบริการด้านวิศวกรรมอาเซียน ตาม (2) ส่งเสริม สนับสนุน และ จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพควบคุมตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียน ด้านบริการวิศวกรรม รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน คือ การเคลื่อนย้ายไปแต่ละประเทศ The ASEAN Chartered Professional Engineer (ACPE) เป็นเสมือน Passport ระเบียบวาระนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ Visa ที่คนใน 10 ประเทศจะเข้ามาทำงานในประเทศไทย คำว่า วิศวกรวิชาชีพต่างด้าว คือ วิศวกรวิชาชีพอาเซียนที่ประสงค์เข้ามาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมในประเทศไทย และได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวจากสภาวิศวกร (RFPE) โดยผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน
2. เป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน
3. เป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทวิสามัญ
4. ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว
5. การยื่นคำขอต้องมีหลักฐานที่สำคัญ คือ หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของวิศวกร วิชาชีพต่างด้าว ซึ่งออกโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล โดยระบุ รายละเอียดชื่อผู้ยื่นคำขอ ตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน
6. หนังสือแจ้งผลการพิจารณาสามารถทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ เพื่อความสะดวกในการประสานงานติดต่อในปัจจุบัน
7. ใบรับรองการขึ้นทะเบียน/ใบรับรองการต่ออายุทะเบียน มีอายุ ๑ ปี
8. วิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย และตาม ข้อตกลง MRA และต้องไม่ประกอบวิชาชีพโดยอิสระ โดยวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องประกอบวิชาชีพร่วมกับผู้ ได้รับใบอนุญาตฯ ประเภทนิติบุคคล และผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ประเภทบุคคลธรรมดาที่สังกัดนิติบุคคลนั้นตามที่ ได้แจ้งไว้ต่อสภาวิศวกร
9. กรณีวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวประสงค์ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องได้รับ ใบอนุญาตฯ จากสภาวิศวกร
10. หากมีการเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ประเภทนิติบุคคล ตามที่ได้แจ้งไว้ต่อ สำนักงานสภาวิศวกร จะต้องยื่นคำขอเพื่อแจ้งเปลี่ยนแปลงต่อสำนักงานสภาวิศวกร ภายใน 60 วันนับแต่วันที่ มีการเปลี่ยนแปลง กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในกำหนด ให้การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวของผู้ นั้นสิ้นสุดลง
11. กำหนดให้มีการสิ้นสุดลงของการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน โดย เทียบเคียงกับกฎหมายอื่น ๆ

จากนั้น ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดย สรุปรสาระสำคัญดังนี้

นายมนต์ชัย ราบรินทร์วิสุข (สมาชิกสามัญเลขที่ 21226) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ร่าง ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้าน บริการวิศวกรรม พ.ศ. และร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพ อาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะต้องพิจารณาคำควบคู่กันไป เพราะร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของ อาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. แม้ว่าจะเป็นพันธกรณีของอาเซียน ซึ่งตามข้อบังคับในหมวดที่ 1 ข้อที่ 4 กำหนดว่าผู้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติ คือ มีสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน เป็น วิศวกรวิชาชีพอาเซียน เป็นวิศวกรสามัญ และไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว และ ในหมวดที่ 2 ข้อที่ 5 กำหนดให้แนบหลักฐานสำเนาหนังสือเดินทาง หนังสือรับรองการปฏิบัติงาน สำเนาการ

รับรองการขึ้นทะเบียน สำเนาใบอนุญาต และในหมวดที่ 2 ข้อที่ 6 กำหนดให้คณะกรรมการสภาวิศวกร ดำเนินการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวในนามของสภาวิศวกรได้เลย ง่ายไปหรือไม่ แม้ว่าจะเป็นพันธะกรณีอย่างไรก็ตาม แต่หากเชื่อมโยงไปยังร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในข้อ 4 (1) วิศวกรไทยที่จะขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนต้องเป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกร (2) ต้องมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 7 ปี (3) ต้องมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 ปีที่เด่นชัด กรณีวิศวกรไทยถ้าเป็นภาคีวิศวกรพิเศษมีความเชี่ยวชาญยังต้องให้งานตรงอีก เช่นนี้เป็นการลิดรอนสิทธิวิศวกรไทยหรือไม่ เป็นความไม่เสมอภาค

นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า สภาวิศวกรไม่ได้ลิดรอนสิทธิ แต่เป็นการสร้างมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไปทำงานต่างประเทศมาตรฐานจะต้องสูงกว่าต่างประเทศด้วย เช่นเดียวกัน MRA ระบุไว้ว่าคำว่า significant work ต่างฝ่ายต่างปฏิบัติโดยใช้มาตรฐานการประกอบวิชาชีพแต่ละประเทศในอาเซียน คำว่าคุณภาพคือคุณสมบัติ

นายอรรค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) ได้เสนอความเห็น ว่า คณะกรรมการสภาวิศวกรควรพิจารณาการแก้ไขพระราชบัญญัติสถาปนิกของกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาพิจารณา พระราชบัญญัติสถาปนิกใช้คำว่าสถาปนิกต่างชาติ แต่สภาวิศวกรใช้อีกศัพท์หนึ่ง ขอให้ทบทวนว่าจะใช้คำว่าอะไร และกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ยกเลิกข้อความใน (3) ของมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก ซึ่งมาตรา 8 คือการรับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร จึงควรพิจารณาให้รอบคอบ

ประธานฯ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันนี้เนื่องจากข้อตกลง MRA ของวิศวกรกับสถาปนิกต่างกันเล็กน้อย ปัจจุบันนี้ ACPE วิศวกรอาเซียน 10 ประเทศ มีจำนวนวิศวกรอาเซียนประมาณ 2,500 คน เป็นวิศวกรไทยประมาณ 187 คน แต่ RFPE วิศวกร 10 ประเทศ มีจำนวนวิศวกรประมาณ 7 – 8 คน เป็นวิศวกรไทย 1 คน อยู่ระหว่างการเริ่มต้น วิศวกรต่างชาติที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศไทยจะต้องมาขอรับใบอนุญาตฯ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ปัจจุบันนี้มีใบอนุญาตฯ ภาคีวิศวกรพิเศษที่ออกให้วิศวกรต่างชาติประมาณ 180 ใบ ซึ่งต่อไปวิศวกรที่จะมาจากอาเซียนจะต้องมาเข้าช่องทางนี้ การออกข้อบังคับฉบับนี้เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าว ขณะเดียวกันเนื่องจาก MRA เป็นการลงนามระหว่าง 10 ประเทศ สภาวิศวกรจึงต้องดำเนินการตามข้อตกลงร่วมดังกล่าว นอกจากนี้ สภาวิศวกรได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาการปรับปรุงพระราชบัญญัติวิศวกร ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยคณะทำงานฯ จะนำกรณีการแก้ไขพระราชบัญญัติสถาปนิกมาประกอบการพิจารณาด้วย

นายเกษมสุข บุญเจริญ (สมาชิกสามัญเลขที่ 98766) ขอให้นำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมว่า แต่ละประเทศมีข้อกำหนดในการที่วิศวกรไทยไปทำงานในแต่ละประเทศอย่างไรและมีการกำหนดค่าธรรมเนียมอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยธานินทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) ได้อภิปรายในเรื่องของคุณสมบัติวิศวกรต่างด้าว ในข้อ 4 (1) ว่ามีคุณสมบัติค่อนข้างแคบ ควรนำคุณสมบัติของสมาชิกสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 และคุณสมบัติผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนตามร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาพิจารณาประกอบด้วย

นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ได้มีการกรองคุณภาพวิศวกรต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย ดังนี้ 1. ต้องอยู่ใน 10 ประเทศในอาเซียนเท่านั้น 2. ต้องเป็น APCE ในประเทศใดประเทศหนึ่ง 3. ผู้ที่มาขึ้นทะเบียน RFPE จะต้องมินิติบุคคลของประเทศไทยและบุคคลที่จดทะเบียนกับสภาวิศวกรมารับ วิศวกรที่ขึ้นทะเบียน APCE แล้วประพฤติผิดจรรยาบรรณของประเทศอื่นที่ตนเองไปทำงาน ประเทศนั้นๆ จะแจ้งต่อประเทศของวิศวกรคนดังกล่าวว่าบุคคลนี้ไม่สามารถขึ้นทะเบียนเป็น RFPE หรือ APCE ของประเทศนั้นได้ ส่วนเรื่องค่าธรรมเนียมเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทั้ง 10 ประเทศยอมรับร่วมกัน และคณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำประชาพิจารณ์เพื่อให้สมาชิกทุกท่านได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อร่างข้อบังคับนี้จำนวน 2 ครั้ง

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ. จากองค์ประชุมนี้ได้จำนวน 334 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 249 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 3 คน และงดออกเสียง จำนวน 82 คน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม พ.ศ.

4.5 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.5

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่า ร่างข้อบังคับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นสากล โดยการเพิ่มเติมข้อความภาษาอังกฤษ ใบอนุญาตฯ แบบใหม่นี้จะมีคำว่า Thai Professional Engineering License ในส่วนชื่อตัวและชื่อสกุลใช้คำว่า Title/Name Surname เลขทะเบียนใช้คำว่า License No. เลขที่สมาชิกสามัญใช้คำว่า Member No. ระดับใช้คำว่า Level แบ่งเป็น ภาควิศวกรใช้คำว่า Associate Engineer สมาชิกสามัญใช้ Professional Engineer วิศวกรใช้ Senior Professional Engineer ภาควิศวกรพิเศษใช้ Adjunct Engineer สาขาใช้คำว่า Discipline วันอนุญาตใช้คำว่า Date of Issue วันหมดอายุใช้คำว่า Date of Expiry ส่วนด้านหลังคงเดิมเพียงแต่เพิ่ม QR Code และมีชื่อ COUNCIL OF ENGINEERS และ www.coe.or.th

นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานินทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 15027) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ใบอนุญาตฯ แบบใหม่นี้มีการระบุอายุของใบอนุญาตและอายุของสมาชิก ซึ่งสมาชิกหลายคนยังไม่เข้าใจว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร จึงขอเสนอให้เพิ่มความตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มาตรา 49 ที่ระบุว่า ใบอนุญาตสิ้นสุดเมื่อขาดสมาชิกภาพ เพื่อให้มีชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ประธานฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันได้ปรับปรุงให้วันสิ้นสุดอายุสมาชิกและใบอนุญาตเป็นวันเดียวกันแล้ว เพื่อให้สมาชิกทราบวันที่หมดอายุได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

นายอาทิตย์ สาริกา (สมาชิกสามัญเลขที่ 60395) ได้เสนอให้เพิ่มคำว่าประเทศไทยลงในใบอนุญาตฯ ให้ชัดเจน

ประธานฯ ชี้แจงว่า ด้านบนบรรทัดแรกของใบอนุญาตฯ มีคำว่า Thai Professional Engineering License

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 321 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 279 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 0 คน และงดออกเสียง จำนวน 42 คน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

4.6 ขอความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ดังนี้

- (1) ขอความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ.
- (2) ขอความเห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.6

ประธานฯ มอบหมายให้นายสุทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ กรรมการสภาวิศวกร ในฐานะประธานคณะทำงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ นำเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ.

นายสุทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ กรรมการสภาวิศวกร ได้นำเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ดังนี้ ร่างระเบียบฉบับนี้เป็นเรื่องสืบเนื่องจากการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2558 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2558 ซึ่งที่ประชุมใหญ่อุบัติให้สภาวิศวกรสามารถดำเนินการในการพัฒนาระบบตรวจประเมินหรือการรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (TABEE) จากนั้นจึงได้มีการพัฒนาโครงการนำร่องและหลักเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งสาระสำคัญของร่างระเบียบฉบับนี้มีดังนี้

1. การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างตัวตนของระบบรองรับมาตรฐานการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ และสถาบันการศึกษาได้รับรองมาตรฐานจะได้นำไปกล่าวอ้างได้อย่างเต็มความภาคภูมิใจ จึงได้มีการจัดทำร่างระเบียบฉบับนี้ขึ้นมา

2. กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ โดยคณะอนุกรรมการชุดนี้จะมีชื่อ มีกิจกรรม มีภาระมีหน้าที่ที่ชัดเจนต่อเนื่องกันไปทุกสมัยตราบใดที่ระเบียบนี้ยังไม่ถูกยกเลิก มีภารกิจที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

3. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา วิศวกรรมศาสตร์และการขึ้นทะเบียนผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

อนึ่ง ระเบียบฉบับนี้ไม่ได้ใช้บังคับ แต่ใช้บนพื้นฐานความสมัครใจของผู้ประสงค์จะขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และจัดทำขึ้นเพื่อให้สภาวิศวกรมีองค์กรตัวตนที่ชัดเจนและมีความต่อเนื่องในการดำเนินงานในกรอบอย่างต่อเนื่องยิ่งขึ้น

ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

นายสุธี กรกมลพฤษ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ตนเอง รุกฎหมายของสภาวิศวกรดีกว่าประธานฯ เนื่องจากเป็นหนึ่งในกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติวิศวกร อ้างตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มาตรา 7 สภาวิศวกรมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) ส่งเสริมการศึกษาด้านการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรม ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 40 วรรค 2 ไปก้าวก้าวแผนการศึกษาของสถาบันการศึกษา และไม่มีเจตจำนง เพราะตามที่ได้ชี้แจงคือร่างระเบียบนี้ออกมาเพื่อเป็นแนวทางหนึ่งเท่านั้น

นายสุธีร์ ชื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า เหตุใดสภาวิศวกรจึงไปเกี่ยวข้องกับประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องจากเป็นเรื่องของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และมหาวิทยาลัย การรับรองคุณภาพควรเกี่ยวข้องกับด้านอุตสาหกรรม เน้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องมือวัดต่างๆ ระบบประกันคุณภาพการศึกษามักจะใช้ในเชิงทฤษฎีหรือผู้ที่ไม่ได้จบทางด้านวิทยาศาสตร์ มาตรฐานนี้น่าจะซ้ำซ้อนกับของทบวงมหาวิทยาลัย และสภาวิศวกรไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการ

ประธานฯ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2558 ได้มอบหมายให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการ คณะกรรมการสภาวิศวกรได้ไปหารือกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่ง สกอ. เห็นด้วยที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ แต่เนื่องจาก สกอ. ยังไม่มีงบประมาณและกำลังคนที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ได้ จึงได้ขอให้สภาวิศวกรเป็นหลักในการดำเนินการไปก่อน และต่อไปในอนาคตจะพัฒนาเป็น Board of Accreditation (BA) เป็นหน่วยงานอิสระในการประเมินหลักสูตร จากนั้นสภาวิศวกรจึงได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการ โดยมีผู้แทนจาก สกอ. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย และหน่วยงานเอกชน ร่วมเป็นอนุกรรมการฯ ซึ่งคณะอนุกรรมการชุดนี้ได้ร่วมหารือและจัดทำร่างระเบียบนี้ขึ้นมา และได้มีการทำประชาพิจารณ์ โดยเชิญผู้แทนจากสถาบันที่เปิดการเรียนการสอนทางด้านวิศวกรรมศาสตร์มาร่วมหารือจำนวน 2 ครั้ง

นายสุทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ กรรมการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงเพิ่มเติมในเรื่องการประกันคุณภาพในภาคอุตสาหกรรมเรียกว่า Quality assurance แต่ในระบบการศึกษามีการประกันคุณภาพภายในเป็น Process Control ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ออกมาตรการรองรับไปแล้วในเรื่องของการประกันคุณภาพภายใน สภาวิศวกรหรือองค์กรมีลักษณะเป็น Third Party เป็นองค์กรที่เป็นบุคคลที่สาม นอกเหนือจากผู้เรียนและสถาบันการศึกษา โดยหลักเกณฑ์แล้วจะมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในระบบการศึกษาระดับนานาชาติ เพื่อยืนยันความสามารถของวิศวกรไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระบบสังคมและอุตสาหกรรมโดยรวม สภาวิศวกรไม่ได้ไปก้าวก้าวสถาบันการศึกษาที่ประสงค์จะขอการรับรองคุณภาพการศึกษาดำเนินการโดยสมัครใจ ไม่มีผลบังคับ

นายโกวิท สุกุลแสงจันทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 37181) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติสภาวิศวกร พ.ศ. 2542 กำหนดให้สภาวิศวกรรับรองความชำนาญของวิศวกรในการ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เหตุใดจึงมีข้อยกเว้นให้สถาบันการศึกษาสามารถเลือกได้ว่าจะขอให้ สภาวิศวกรรับรองหรือไม่

นายสุทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ กรรมการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ระเบียบนี้ให้ออกนุกรรมการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีสถานะเป็นออกนุกรรมการในสภาวิศวกร ดำเนินการตามระเบียบ ให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ออกนุกรรมการดำเนินการอย่างมีมาตรฐานตามกฎหมายเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในระบบสากล และเป็นที่ยอมรับโดย สถาบันการศึกษาโดยทั่วไป ไม่ได้ใช้บังคับสถาบันการศึกษาว่าทุกสถาบันการศึกษาต้องขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา เพราะฉะนั้นระเบียบนี้จึงอยู่บนพื้นฐานความสมัครใจของผู้ประสงค์จะขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา TABEE คือ คณะออกนุกรรมการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (TABEE) เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ TABEE ย่อมาจาก Thailand Accreditation Board of Engineering Education โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ กรรมการสภาวิศวกร และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้เปิดกว้างเชิญบุคคลทั้งจากหน่วยงานและผู้ทรงคุณวุฒิการศึกษา เข้ามาเป็นองค์ประกอบของออกนุกรรมการฯ

นายโกวิท สุกุลแสงจันทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 37181) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผมจะขอมติที่ประชุมแก้ไขระเบียบว่าต้องให้สภาวิศวกรรับรองหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมทุกสถาบันที่ต้องการ ประกาศนียบัตรทางด้านวิศวกรรม เนื่องจากสถาบันการศึกษาต้องประสิทธิประศาสตร์ความรู้ที่เหมาะสมใน ด้านวิศวกรรมก่อนที่จะให้ปริญญาบัตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ แล้วสภาวิศวกรจึงจะรับรองความชำนาญของเขาได้ แต่ถ้าเขาประสิทธิประศาสตร์ความรู้ที่สภาวิศวกรก็ไม่รับรองว่าเขามีความรู้ด้านวิศวกรรม จะมาสมัครขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้อย่างไร

ประธานฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า มีข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม อยู่แล้ว

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. และเห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 346 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 229 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 7 คน และงดออกเสียง จำนวน 110 คน

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ.
2. เห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

4.7 ขอความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ดังนี้

- (1) ขอความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- (2) ขอความเห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. 2557 ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.7

ประธานฯ มอบหมายให้นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 นำเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 นำเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลง MRA และการยอมรับของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกร (professional engineer) ขึ้นไป มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่า 7 ปีหลังจบการศึกษา มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัด คือ งานที่เกี่ยวข้องกับตนเองโดยตรง วิศวกรวิชาชีพอาเซียนคือพาสปอร์ต ผู้ที่ได้จะต้องมีสัญชาติไทย และต้องมีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 50 หน่วย

ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

นายไกรธีระ กิตติศรีไสว (สมาชิกสามัญเลขที่ 27102) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในที่ประชุมนี้ยึดติดในรูปแบบมากกว่าสาระและเป้าหมาย โดยเฉพาะในเรื่องวิศวกรต่างประเทศที่จะเข้ามาในประเทศไทยหรือวิศวกรไทยที่จะไปต่างประเทศ ทุกประเทศต่างก็กำหนดระเบียบปฏิบัติต่างๆ ไม่ใช่เพียงรูปแบบ แต่มีนัยยะที่แฝงอยู่เบื้องหลังด้วย ซึ่งไม่ได้มีการพิจารณาเลย แต่แต่ละประเทศจะมีการกำหนดมาตรฐานขึ้นมาเพื่อป้องกันหรือกีดกันระหว่างประเทศ ไม่ใช่เพื่ออำนวยความสะดวก หรืออีกนัยยะหนึ่งที่ไม่ได้คำนึงถึงคือสิทธิควบคุมความมั่นคงของประเทศ

นายมนต์ชัย ราบรินทร์วิสุช (สมาชิกสามัญเลขที่ 21226) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ตามร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในข้อ 4 (1) กำหนดว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนจะต้องเป็นสามัญวิศวกร และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่า 7 ปี แต่กรณีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ หากมีความชำนาญเพียงพอจะไม่สามารถขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนได้เลยหรือ และในข้อ 4 (3) ท้ายประโยคขอให้ตัดคำว่า “เด่นชัด” ออกได้หรือไม่ โดยเสนอให้ใช้คำว่า “เป็นที่ประจักษ์” แทน

นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้ที่มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ไม่สามารถขอขึ้นทะเบียนได้ ส่วนการใช้คำว่า “เด่นชัด” นั้น ได้แปลตาม MRA ซึ่งใช้คำว่า “significant work experience”

นายอรรค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ให้เพิ่มคำว่า “ตามที่สภาวิศวกรกำหนด” ไว้ท้ายข้อความ

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. 2557 ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 324 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 246 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 0 คน และงดออกเสียง จำนวน 78 คน

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
2. เห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. 2557 ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

4.8 ขอความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ดังนี้

- (1) ขอความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- (2) ขอความเห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552 ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.8

ประธานฯ มอบหมายให้นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 นำเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

นายไกร ตั้งสง่า อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1 นำเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติการขึ้นทะเบียนฯ เพื่อให้สอดคล้องกับการยอมรับร่วมของประเทศสมาชิกเอเปค โดยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปคจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกร (professional engineer) ขึ้นไป มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่า 7 ปีหลังจบการศึกษา มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัด และต้องมีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 50 หน่วย

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552 ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 324 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 248 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 0 คน และงดออกเสียง จำนวน 76 คน

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
2. เห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552 ครั้งต่อไปนั้น ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

4.9 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.9

ประธานฯ มอบหมายให้นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล กรรมการสภาวิศวกร ในฐานะประธานอนุกรรมการมาตรฐานการศึกษา นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.

นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล กรรมการสภาวิศวกร ได้นำเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจะต้องประกอบวิชาชีพโดยยึดถือมาตรฐาน 3 เรื่อง ได้แก่

1. มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ ประกอบด้วย การให้ข้อมูลต่อผู้รับบริการเพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดในการให้บริการและวิธีปฏิบัติทางวิชาชีพ ข้อตกลงในการให้บริการวิชาชีพ การคิดค่าบริการวิชาชีพ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ประเภทนิติบุคคลต้องจัดให้มีผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ประเภทบุคคลธรรมดา ซึ่งมีคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ที่เหมาะสมกับการให้บริการ และการแจ้งรายละเอียดข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

2. มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ ประกอบด้วย ไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ชื่อสัตย์สุจริต และรักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน ประกอบวิชาชีพภายในขอบเขตความสามารถ และปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานกรอบความสามารถ การประกอบวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ และการพัฒนาศักยภาพของตนในการประกอบวิชาชีพ

3. มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ประกอบด้วย ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้การรับรอง หรือกรณียังไม่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป

ร่างข้อบังคับฉบับนี้เป็นการยกระดับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ได้มาตรฐาน และสนองต่อประโยชน์ของผู้รับบริการตลอดจนสาธารณะ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามแนวทางมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

นายสุธีร์ ชื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้แสดงความคิดเห็นว่า เสนอให้ผ่าน เนื่องจากในการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560 ข้อบังคับฉบับนี้กำลังจะได้รับความเห็นชอบ แต่เนื่องจากไม่ครบองค์ประชุมจึงยังไม่ผ่าน และเสียงส่วนใหญ่ไม่ได้คัดค้าน และขอเสนอขอประมาณเพิ่มเติมในการจัดหาตัวอย่างหั่วข้อละ 2 โครงการ โดยเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ดีที่สุด โครงการขนาดเล็กที่ดีที่สุด ซึ่งไม่รวมถึงความยากง่ายและระยะเวลา เพราะระยะเวลาอาจจะมีปัญหาอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน เพื่อให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยราชการตีความไปในทางที่ผิด และปกป้องผลประโยชน์ แต่โครงการที่จะจัดทำเป็นคู่มือนี้ไม่ควรผูกมัดว่าจะต้องทำตาม

นายสุธี กรกมลพฤษ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้แสดงความคิดเห็นว่า มาตรฐานนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากกระหสิทธินี้มีอยู่เดิม หรือจะอ้างข้อ 8 (ณ) ว่ามาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปี 2525 บอกว่ามาตรฐานคือสิ่งที่ถือเป็นหลักสำหรับการเปรียบเทียบ กำหนด และตามที่ได้มีสมาชิกอภิปรายว่า การประชุมใหญ่สภาวิศวกรซึ่งเป็นสิทธิของสมาชิก ปรากฏว่าไปกำหนดรูปแบบ ไม่มีเนื้อหาสาระ

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมเพิ่มเติมว่า ในเรื่องของมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ สภาวิศวกรได้มีคณะกรรมการส่งเสริมความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมและคณะกรรมการ มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ ซึ่งร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพทุกสมาคม และมีการร่วมพิจารณาว่ามาตรฐานฉบับ ใดของสมาคมใดบ้างที่ควรจะต้องดำเนินการให้เป็นสากล

จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วย มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. จากองค์ประชุมนับได้จำนวน 332 คน มีสมาชิก สามัญให้ความเห็นชอบ จำนวน 291 คน ไม่เห็นชอบ จำนวน 0 คน และงดออกเสียง จำนวน 41 คน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ.

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ

ประธานฯ ที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายและมีข้อเสนอแนะต่อสภาวิศวกร โดย มีประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เรื่องสวัสดิการช่วยเหลือวิศวกรอาวุโส

นายสมพงษ์ ชุ่มเพ็งพันธ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 1646) ได้สอบถามความคืบหน้าของการ พิจารณาสวัสดิการดูแลและช่วยเหลือวิศวกรอาวุโส รวมถึงจัดหาพวงหรีดและให้ความช่วยเหลือในกรณี เสียชีวิตอย่างสมเกียรติ ตามที่ได้นำเสนอในการประชุมสามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2560

ประธานฯ ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ได้มอบหมายให้คณะกรรมการสวัสดิการและสมาชิก สัมพันธ์พิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว และจะนำเสนอเป็นเอกสารรายงานความคืบหน้าในการดำเนินการในการ ประชุมใหญ่ครั้งต่อไป

2. เรื่องการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

นายธำรงค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ขอให้ คณะกรรมการสภาวิศวกรเร่งรัดการแก้ไขพระราชบัญญัติวิศวกรและข้อบังคับของสภาวิศวกรที่เข้าข่ายจะขัด ต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญปี 2560 และขอทราบความคืบหน้าเรื่องการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิศวกร

ประธานฯ มอบหมายให้นายประเสริฐ ตปนียางกูร อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 2 ในฐานะ ประธานอนุกรรมการกฎหมายของสภาวิศวกร นำเสนอความคืบหน้าของการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ วิศวกร พ.ศ. 2542

นายประเสริฐ ตปนียางกูร อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 2 นำเสนอความคืบหน้าของการ ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ว่า คณะอนุกรรมการกฎหมายของสภาวิศวกร ได้ตั้ง คณะทำงานปรับปรุงพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ซึ่งประกอบด้วย กรรมการสภาวิศวกรและผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านกฎหมายจากบุคคลภายนอก อาทิเช่น อธิการบดีสูงสุด เจ้ากรมพระธรรมนูญ และนักกฎหมาย อาวุโสจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งได้พิจารณาปรับแก้ไขข้อขัดข้องของพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ก่อน ส่วนที่สมาชิกลำเสนอว่าให้พิจารณาในเรื่องที่เข้าข่ายจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ขณะนี้กำลังพิจารณาว่าบทบาทควรจะเป็นอย่างไร

นายอัครังค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) ได้เสนอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาฉบับใหม่ที่กำลังดำเนินการอยู่ ซึ่งได้บัญญัติว่าสภาวิชาชีพจะดำเนินการใดๆ ที่เป็นการก้าวก้าวต่อการบริหารการศึกษามีได้ สภาวิศวกรจะต้องพิจารณาว่าจะดำเนินการอย่างไร

ประธานฯ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า สมาพันธ์สภาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยสภาวิชาชีพ 11 แห่ง ได้ร่วมกันหารือเรื่องร่างพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาฉบับใหม่แล้ว และได้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2560 โดยสมาพันธ์สภาวิชาชีพได้มีข้อสรุปในประเด็นที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตราที่ 56 และ 57 และได้จัดทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรนำเสนอถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว

3. เรื่องสถานะของสภาวิศวกรในฐานะที่เป็นองค์กรเกี่ยวกับการบริหารกิจการสาธารณะ

นายศุภชัย รักพานิช (สมาชิกสามัญเลขที่ 10315) ได้สอบถามว่า สภาวิศวกรในฐานะที่เป็นองค์กรเกี่ยวกับการบริหารกิจการสาธารณะ ซึ่งในการบริหารกิจการสาธารณะต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนในระดับต่างๆ ว่าใครเป็น Policy maker , Regulator และ Operator สภาวิศวกรทำหน้าที่ใด สำหรับตนเองมีความเห็นว่าสภาวิศวกรเป็น Regulator ส่วน Policy maker คือกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐบาล และ Operator คือ สมาคมวิชาชีพต่างๆ ซึ่งถือเป็นหน่วยปฏิบัติ

นายอมร พิมาณมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงว่า สภาวิศวกรจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติวิศวกร มีบทบาท อำนาจหน้าที่ และวัตถุประสงค์ตามที่ระบุในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 สภาวิศวกรทำได้หลายบทบาท แต่บทบาทหลักคือเป็น Regulator ในแง่ของควบคุมการประกอบวิชาชีพ ส่งเสริมสมาคมวิชาชีพวิศวกรรม เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของประเทศไทย และให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 7518) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ฉบับที่ 16 มาตรา 3 ให้ยกเลิกข้อความในมาตรา 3 (39) แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐ เพราะสภาวิศวกรเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และ 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. 2539 ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2551 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน (40) สภาวิศวกร เพราะฉะนั้นสภาวิศวกรเป็นหน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดทางละเมิด

4. เรื่องโครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงไทย-จีน

นายศุภชัย รักพานิช (สมาชิกสามัญเลขที่ 10315) ได้สอบถามเรื่องการถ่ายโอนเทคโนโลยีในโครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงไทย-จีน ว่าหน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบในการรับถ่ายโอนเทคโนโลยี และได้เสนอแนะว่าสภาวิศวกรควรจะเชิญสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และคณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องมาหารือร่วมกัน และจัดการระบบการถ่ายโอนเทคโนโลยีให้เป็นระบบ

ประธานฯ ได้ชี้แจงว่า โครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงไทย-จีนดำเนินการโดยรัฐบาล ซึ่งสภาวิศวกรเป็นหน่วยงานในกำกับ รัฐบาลสามารถมอบหมายให้ดำเนินการได้ ใน ม.44 กำหนดว่าให้กระทรวงคมนาคมประสานสองสภาวิชาชีพ คือ สภาวิศวกรและสภาสถาปนิกในเรื่องของการอบรมและทดสอบความรู้ของวิศวกรจีน สภาวิศวกรก็ต้องดำเนินการไปตามนั้น และรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ในเรื่องของการถ่ายโอนเทคโนโลยีให้สภาวิศวกรและสภาสถาปนิกเข้าไปช่วยพิจารณาร่างสัญญาที่จะดำเนินการว่าจะดำเนินการไปในลักษณะใด ซึ่งสภาวิศวกรก็ได้นำเสนอวิธีการดำเนินการต่อรัฐบาลไปแล้ว

นายอมร พิमानมาศ เลขาธิการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในการหารือกับรองนายกรัฐมนตรี ตนซึ่งเป็นผู้แทนสภาวิศวกรได้เสนอโมเดลว่า แต่ละหน่วยงานมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของตนเอง สามารถที่จะเป็นศูนย์กลางได้ในส่วนที่ตัวเองเกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางด้านวิจัยองค์กรวิชาชีพก็เป็นศูนย์กลางด้านการประกอบวิชาชีพ ส่วนสภาวิศวกรจำเป็นต้องเป็นในลักษณะ Regulator แต่ไม่ได้เป็นผู้ลงมือทำเอง ให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และมีความเชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินการ และต้องมีหน่วยงานกำกับอีกทีหนึ่ง เพราะจะได้กำกับให้แต่ละหน่วยงานที่รับไปดำเนินการมีความสอดคล้องกัน ซึ่งสภาวิศวกรกำลังหารือกับผู้แทนจีนอยู่ ซึ่งได้ยอมรับในหลักการว่าจะให้วิศวกรไทยเข้าไปร่วมงานด้วย วิศวกรไทยเป็นผู้ที่ไปรับรองความรู้ และต้องมีองค์กรที่รับความรู้ในการดำเนินการเหล่านี้เพื่อมาต่อยอด มิฉะนั้นเมื่อจบโครงการไปความรู้ก็จะหายไป ซึ่งสภาวิศวกรทำหน้าที่ในส่วนนี้ได้ แต่เราจะไม่ทำทุกอย่าง เรารู้ว่าวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมวิชาชีพควรจะทำอะไร เราจะส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางในด้านนั้น เรารู้ว่ามหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยของรัฐ ควรทำหน้าที่อะไร ก็ให้ทำหน้าที่นั้น แต่ต้องมีองค์กรที่กำกับดูแล สภาวิศวกรและสภาสถาปนิกในฐานะที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและสถาปัตยกรรมไทยน่าจะมีความเหมาะสมในการทำหน้าที่นี้ได้

5. สอบถามความชัดเจนของการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและไม่ควบคุม และการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

นายโกวิทย์ สกกุลแสงจันทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 37181) ได้แสดงความคิดเห็นว่า เรื่องของการประกาศวิชาชีพวิศวกรรมเพิ่มเติมในหลายสาขา และมีคำว่า “วิศวกรรมควบคุม” อยากรู้ให้สภาวิศวกรกำหนดให้ชัดเจนระหว่างความหมายของวิศวกรรมตามที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นวิศวกรควบคุม เพราะตอนนี้มีผู้ที่จบปริญญาวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต ทั้งที่จะถูกรับรองคุณภาพการศึกษาและที่ไม่ถูกรับรองคุณภาพการศึกษา วิศวกรควบคุมต่างกับวิศวกรรมตามอย่างไร เพราะถึงแม้ว่าจะอยากให้ทุกคนเป็นวิศวกรควบคุม แต่วิศวกรหลายคน ไม่อยากอยู่ในสาขาวิศวกรรมควบคุม เนื่องจากไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะต้องเซ็นหนังสือรับรองกับทางหน่วยงานราชการ แล้วผู้ที่จะใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมส่วนมาก ต้องไปเซ็นรับรองกับหน่วยงานราชการในสาขาที่ตัวเองรับผิดชอบ การกำหนดว่าทุกคนต้องผ่านวิศวกรรมควบคุมหมดเป็นการตัดอนาคตของวิศวกรไทย อีกประการหนึ่ง วิศวกรอาเซียน ผสมกตัวอย่าง ลูกผมเรียนต่างประเทศเค้าก็จ้างงานทำอยู่ ต้องกลับมาจดทะเบียนวิศวกรอาเซียนหรือไม่ ก่อนที่จะไปทำงานต่อ แล้วถ้าเกิดบริษัทในต่างประเทศเค้าตั้งกติกาว่าคุณต้องเป็นสามัญวิศวกร หมายความว่าวันนี้ที่เค้ายังไม่ได้จดวิศวกรรมควบคุม ต้องรออีก 7 ปีใช่หรือไม่ จึงจะได้ทำงานในต่างประเทศ เป็นกลไกที่กีดกันวิศวกรไทยหรือไม่

ประธานฯ ได้ชี้แจงว่า สภาวิศวกรได้ออกประกาศสาขาวิชาชีพวิศวกรรมที่ไม่ควบคุม 17 สาขา เพื่อให้ครอบคลุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมทั้งหมด

นายชายชาญ โพธิสาร (สมาชิกสามัญเลขที่ 264915) ได้เสนอที่ประชุมว่าเวลาได้ล่วงเลยมาถึง 12.50 นาฬิกาแล้ว จึงขอเสนอให้พักเพื่อรับประทานอาหารกลางวันก่อนแล้วจึงกลับมาประชุมต่อ เพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากนั้น ประธานฯ กล่าวในนามของคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 6 ขอขอบคุณสมาชิกสภาวิศวกรทุกท่านที่สละเวลาเข้าร่วมประชุมในวันนี้ ทุกเรื่องที่สมาชิกนำเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรจะนำไปพิจารณาและดำเนินการต่อไป และขอให้เลิกการประชุม โดยอาศัยอำนาจตามข้อ 14 ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543

เลิกประชุม เวลา 13.00 นาฬิกา

(นายอมร พิमानมาศ)
ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายกมล ตรรกบุตร)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม